

[Poulsgaard]

fidusen. Den eneste måde at lave en skattereform på er, at vi brænder alle skattepapirer på sankthansbålet og så begynder at beskatte folk af det, de tager ud af samfundet, ikke det, de sætter ind i samfundet, nemlig deres arbejdskraft. Ellers kan vi fortsætte med at være uheldige helte og fortsætte med at være til grin herinde, for der kan ikke laves om på det system, vi har; det er simpelt hen håbløst, og det skal smides væk hele skidtet.

Maisted (FD):

Jeg er skuffet over, at hr. Poulsgaard ikke gav folketingsret det råd, der måske var det mest relevante, når man læser dette skatte-lovsforslag, nemlig at sørge for, at hr. Glistrup kom ud og på tirsdag indtrådte i skatte- og afgiftsudvalget, så han kunne være behjælpelig med at finde ud af, hvordan tingene reelt hænger sammen.

Skatteministeren har jo fremhævet, at for 8–10 mennesker, altså hvis man har en snæver familie- eller vennekreds, betyder det ikke noget, at man foretager den form for spekulation, men hvis det bliver brugt af den almindelige lønmodtager, så kommer alle farende og prøver at sætte fingrene i hullerne, og det er ganske enkelt umuligt, for der kommer bare nogle nye huller. Det er jo en radden vandslange, man prøver at lappe.

Der er tale om, at man prøver at stoppe det, hver eneste gang det er den almindelige lønmodtager, der prøver at udnytte de almindelige afskrivningsregler, for der er kun tale om ved de såkaldte leasingfiduser, at man spreder afskrivningerne i stedet for at have dem koncentreret hos enkeltpersoner eller hos et enkelt firma. Det må man skam ikke, for så kommer hr. Lykketoft og siger, at det får minsandten konsekvenser for formynderstaten og for vores løn og meget andet herinde, og det kan jeg godt se at der er en vis fare i, hvis alle mennesker vil udnytte den slags systemer.

Men grundtanken i udlejningssystemet er jo at skaffe risikovillig kapital, og at alle er med til at finansiere. Det er der ikke noget i vejen med, og så vidt jeg har fulgt debatten – jeg har ikke meget forstand på det – forstod jeg også, at det slet ikke var dér, problemerne lå, nej, det var den skattefrie kursgevinst, man fik, når man købte statspapirer bagefter for de midler, man fremskaffede ved hjælp

af dette udlejningssystem. Men socialdemokratiet har jo sørget for i uendelig mange år at få finansieret underskuddet i de offentlige kasser på 100–120 mia kr. – i år er det vistnok 123 mia kr. – ved at gå ud til folk, der kan skaffe midlerne, og sige til dem: kære venner, her er alle tiders skattefidus, I går hen og låner pengene i banken, I har en renteutgift, I kan trække fra, og så køber I statspapirer til en ringe kurs – nu var den betydelig lavere under socialdemokratiet end under den nuværende regering – og efter et antal år har I en skattefri kursgevinst. Det er der ikke nogen der har rørt ved, og det bliver der heller ikke rørt ved med dette forslag.

Jeg synes også, det er ejendommeligt, at denne regering har opnået at blive rost af Ekstra Bladet. Ja men tænke sig, at den højeste lykke, som denne regering har kunnet opnå, er at blive rost af Ekstra Bladet. Og så spørger man sig selv: hvis det er godt for Nakskov Skibsværft, hvorfor i alverden skulle det ikke også være godt for andre skibsværfter? Det er også et ubesvaret spørgsmål. For ikke at tale om skibskreditfonden. Det er jo den allerstørste fidus, men den omtales heller ikke i nogen af de forslag, der bliver lagt frem. Det er klart, at dér har vi et markant milliardtab for statskassen ved at finansiere fremmede redere. Det er ikke engang danske skatteydere, der får glæde af det. Nej, det er fremmede redere.

Det er et håbløst foretagende, og jeg beklager meget, at en borgerlig regering indskiber sig i den slags projekter.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvad der nu sker med dem, der bygger hoteller og teatre og udlejer dem til kommunerne. Det er jo også et lejesystem, som sælges videre til fagforeningsmedlemmer eller andre medlemmer i en snæver kreds. Dér er det bare ikke skibe. Det er altså hoteller og teatre. Hvor kommunerne, socialdemokratisk dominerede kommuner, prøver at omgå indenrigsministerens påbud om, at aktivitetsniveauet skal fastholdes, laver man den trafik, og det bliver også finansieret af skatteydermidler. Det er håbløst, og det er klart, at det er 82 år for sent at gøre noget ved det. Indkomstskatten burde aldrig have set dagens lys, men nu burde man i hvert fald gøre noget effektivt for at få den afskaffet, for det lader sig ikke gøre at lappe på et dårligt system.